

ЛЕКЦІЯ 7 (25) СУТНІСТЬ ЄВАНГЕЛІЯ

В цій короткій лекції я хотів би навести стисло сутність Євангелія, Доброї Новини. Можливо, це буде корисно для вас особисто. Можливо, це буде для вас допомогою, коли ви будете благовістити. І доволі легко перейти до благовістя про спасительну працю Ісуса Христа, місію нашого Спасителя, виходячи з контексту роздумів над проблемою зла. Якщо християнський теїзм каже як про відсутність добра, тобто, це був свідомий вибір свободної волі особи, що створив її Бог як людську особистість. І тут перша людина, зробивши вибір бути без Бога, як каже Біблія, була позбавлена Божої слави, присутності Божої, тобто, образ Божий ми втратили. Адам згрішив і ми позбавлені слави Божої, як каже апостол Павло. І в чому ця втрата образу Божого? Саме в тому, що ми перестали бути добрими у повноті. У нас брак добра. І тому Бог каже, що якраз Його суд як Судді: «заплата за гріх – смерть». І тут слід розуміти не як знищення. Коли ми бачимо Адама й Єву в Едемському саду, що «у день, коли ви з'їсте, то смертю помрете» І вони не перестали існувати. Але в чому була їхня смерть? Це було відокремлення від Бога. Святий і досконалий Бог не може мати спільности з чимось недосконалим. Ось те, що недосконале, воно відокремлюється від Бога. І от якраз Бог називає смертю – відокремлення від Себе. Й ось, що відбулося під час гріхопадіння: Адам і Єва миттєво відчували, що між ними і Богом вже немає близькості. Вони почали боятися Бога, страхатися Його, почали ховатися від Нього. Відразу був миттєвий наслідок непослуху Богові. Пам'ятаєте, що Бог казав Каїну: «коли ти добре робитимеш, то підіймеш обличчя своє, а коли не добре, то в дверях гріх підстерігає». Христос говорив про це, що «ваш батько – диявол, бо ви чините зло, і не хочете прийти до світла». Іван говорив про те, що «полюбили темряву, бо діла їхні були злими». Тож, у того, хто сотворив зло, допустив його, його перше прагнення – втекти й сховатися від Бога. І природньо ми віддалилися від Бога. Ми якраз були осуджені Богом, будучи віддаленими від Нього, ми ще й самі віддалили себе Бога. І ось у цьому стані віддаленості від Бога, Бог виганяє Адама й Єву з раю, щоб вони, скуштувавши плід з дерева пізнання добра і зла, не з'їли плоду з дерева життя, і не стали перебувати вічно в такому стані віддалення від Бога. По суті, це дерево символізувало собою прихід у вічність чи вістку про перехід до вічності. І ось Бог поставив на паузу долю людини, що Бог дав життя на землі, і ось настав час, коли почав працювати закон смерті, закон ентропії почав працювати, і час – це є змінюваність мінливості, люди почали вмирати, світ почав зупинятися. Годинник почав зворотній відлік. І Бог дав людині час. Фактично, Бог поставив на паузу ухвалу суду, Він сказав: «Ми зачекаємо. Можливо, щось зміниться». Що мало змінитися? І ось тоді Сам Бог, бо ми ослушалися Бога, може нас простити. Я не можу простити людину, який розбив вашу машину. Тільки ви можете його простити, тому що завдані збитки були

направлені проти вас, вашого майна. Так само не міг простити людину, крім Самого Бога. А що таке прощення? Прощення – це коли ти береш на себе відшкодування збитків. Ти погоджуєшся жити з цими збитками. Це і є прощення. І зауважте, що Бог взяв на Себе відшкодування збитків. Бог Сам, щоб нас простити, бо гріх був проти Бога, прийшов у цей світ і став людиною. І Він пережив розділення з Богом. По суті, наше викуплення, навіть не у фізичних стражданнях Ісуса Христа на хресті. Викуплення наше полягає в цій фразі: «Боже Мій, Боже Мій, навіщо Ти покинув Мене?» Ось це розділення Сина з Отцем, те, що ми повинні з вами у вічності нести вже тут на землі. Але це ще тільки, ніби заспів, підготовка до вічності. Ось коли ми переступимо цей поріг вічності, з'їмо з дерева життя, жити будемо вічно або разом з Богом, або окремо від Бога. Ось Ісус Христос це саме і пережив: Його було відокремлено з Отцем. Але через те, що Він Бог, і на Ньому не знайдено жодної провини, Бог воскресив Його. Його заступнича жертва була на всіх нас. І тепер віра, це коли ми приймаємо за правду будь-яке твердження. І тепер Бог проголошує: «Покайтесь!» Іншими словами: «Полюбіть ізнову добро, як свого часу ви полюбили зло. Ви колись захотіли вчинити зло. Ви колись хотіли бути неслухняними.» Нині Бог каже: «Підкоріться Богові! Приміріться з Богом!» І людина бажає бути з Богом, бажає жити з Богом, бажає бути в вічності з Богом, по суті, любить Бога, любить Боже. І зауважте, єдина заповідь в Біблії: «Люби Бога твого!» Тобто, поміркуй і вибери дорогу життя чи смерть, добро чи зло. Вибери добро, вибери життя! Навіщо тобі вмирати?», пропонує Бог. І тому той, хто полюбить Боже добре, чисте і ясне – примирись з Богом! Попроси у Бога прощення за твоє прожите життя, покайся і віруйте в Євангеліє. Євангеліє каже, що ти можеш отримати нову долю. І ось якщо ти вибираєш Бога, то йди тепер дорогою послуху. Зауважте, що гріхопадіння – це був непослух. Життя і спасіння – це життя в послуші. Це не просто бажання послуху, це – життя в послуші. Тому Христос каже, що «Слідуй за Богом, слухай Мого голосу!» Це практичне життя в послуші. І зауважте – це не заробляння спасіння ділами, Бог пропонує спасіння як дар, а останнє – це життя в послуші. Якщо заперечувати, що Царство Боже здобувається силою, то це не правильно розуміти Біблію. Це означає, що кожному з нас треба слухатися Бога. Є падіння, треба каятися, підніматися, йти далі за Богом в благодаті. Але якщо ваше життя свідчить, що ви не слухняні Богові – ви не спасенні. І ось у такий спосіб Бог сьогодні всім пропонує кожному повернутися до Нього. Це дивовижно, це справді, милість Божа – на Собі поніс розділення Син з Отцем, щоб ми знову могли з'єднатися з Ним. І Бог настільки сильно описує ось це воз'єднання з Богом, буквально каже, як Церква і Христос – це буде шлюб. Фактично, Бог каже: «Ми будемо як одна сім'я. Ми будемо як одне ціле. Ось як подружжя – одне тіло, так само і Христос каже, тобто Бог каже Церкві, поза людей – ми з тобою будемо одним цілим». Писання каже, що ми стали спільниками Божої природи, Божого ества. Саме це пропонує

християнство, саме це пропонує Христос. Ось саме це – розв’язання всіх проблем, тобто, проблеми зла і страждання. Але, на жаль, ми ще тут, на землі, поки ми ще живемо, підвладні оцьому світові, який лежить у злі, який був проклятий через гріх. І прокляття це виражається через закон смерти, ентропії. Але Бог каже, що Він створить новий світ, у якому не буде вже горя, страждань, сліз, плачу, хвороб, смерти вже не буде. Бог витре будь яку сльозу, і всі, хто полюбили Бога, хто живе у послуші Богові, вони прагнуть цього нового світу, цього нового міста. Ми прагнемо цього небесного міста. І ми читаємо в Біблії про це Небесне місто, що Бог творить це все нове: і нову людину, і нове серце, і новий світ. Коли ми воскреснемо у нових тілах, і вони не будуть підвладні хворобам. І ось нині Бог пропонує кожному вибрати – де ти хочеш бути у вічності. Або бути віддаленим від вічності, і це так страшно, що Біблія називає це адом. Це справді, дуже страшно. Або життя з Богом. Біблія називає це раєм, чудовим місцем, блаженство радості. Тут не буде жодної краплі страждань. Бог є Бог світла. Тут немає жодної краплі тіні, чогось недоброго. Усяке добре давання походить від Нього. І кожному з нас запропоновано зробити цей вибір вже тут, на землі. І Бог пропонує зробити цей вибір усвідомлено. І сьогодні, можливо, для вас запропоновано цей вибір. І до того ж, апологетика – це важливе у благовісті, що допомагає зробити цей вибір, і показує, що тільки християнство розв’язує проблему зла, і може запропонувати людям вістку християнства, що колись ця проблема зла буде остаточно розв’язана. І можливо нам здається, що тепер світ недосконалий. Так. Він недосконалий. Боже твориво ще незавершене. Бог творить ще нове. Один із християнських авторів, не пам’ятаю, хто це сказав, що як би ми дивилися на незакінчену картину, що її пише художник. І незакінчена картина нам би здалася химерною. Художник нам би сказав: «Стривай, я ще не закінчив свого шедевра. А ось коли вона буде остаточно дописана ця картина – це буде дивовижно прекрасне полотно!» І ось Бог ще не закінчив працювати з цим світом. Бог продовжує удосконалювати людину, закликає поки наповнитися число отих, хто має відгукнутися на Божий заклик. І колись Бог поставить крапку в історії цього світу. Колись усі, хто вибрав життя без Бога, будуть віддалені від Бога. Зауважте, що в цьому також Божа справедливість вияв Божої справедливості. Бог ніколи живосилом нікого в ад не примусить піти, або в рай не примусить піти. Тобто, людина, живучі на землі за принципами пекла, вибирає для себе пекло вічності; людина, живучі за принципами раю, в послуші Богові, вона вибирає собі рай у вічності. Тож вибір і перед вами, і ви повинні запропонувати цей вибір нашим слухачам, кому благовістите ви, використовуючи апологетику, відповідаючи на ті питання, що показують недосконалість інших вірувань.